

A bényi sáncok elfoglalása

Szent István kiráj koronázása előtt történt, hogy pogány magyarok egy csoportja befészkele magát a bényi sáncvárba. Mive Bíny Esztergomtú' északra nem messzire fekszik a Garam mellett, Istványt ez nagyon zavarta, hogy a közelségibe pogányok tanyáznak.

Erendőte, hogy számottívő szekeret rakjanak meg kövekke'. A szekerek tengőit ne kennyik meg, hogy a kerekek szárazon forogjanak rajtuk. A szekerekre pegyig útessenek föl mindkét felirú' katunáknak őtöztetett szórabábúkot, annyit, amennyi csak efér egy-egy sorba'. Két pár ökör húzott egy szekeret. Minden szekérné' csak egy ilő ember vót, aki nagy ustorra' hajtotta az ökrököt. Amikor ekiszűtek, megindította iket Bíny felé. A kéménygi határba' a rígi római úton halattak, majd a várhely alatt kanyarottak Bíny felé. A nehéz teherre' megrakott szekerek csikorogtak, nyikorogtak, zörögtek. Az ökörhajtók a nagyustorrá' pattogtak és közbe' hangos kiáltással szólították, nogatták az állatokat.

A bényi Céneparton lívő őrök meghallották, figyeltek abba az irányba és meglepődve látták a Várhegy alatt közeledő hadat. Gyorsan bementek a sáncvárba, jelentették a vezírüknek, hogy Istvány nagy hadda' közeledik feléjük, nemsokára elíri a Céneparot és ezen keresztül' a nem messze lívő déli bejáratot. Erre nagy riadalom támadt a sáncvárba' lívő pogány magyarok között. A vezír kiatta a parancsot: gyorsan menekúnyi a nyugati főbejáraton át! Mire a szekerek elírték a kúsó sáncot, már csak a helyük maratt a megriatt pogányoknak, megfutamottak.

Szent Istvány nyomba' egy kis csoport ílin bevonút a sáncvárba és könnyűszerre' megszáta annak közípső főhejit.